

Aap & Mol

gaan naar zee





De mooie droom

O, als ik daar toch eens heen kon, denkt Aap verlangend.

Aap woont in een donker bos, hier niet zo ver vandaan. Hij woont in een boom die zo hoog is, dat hij boven alle andere bomen van het bos uittorent.

Als Aap boven in de boom zit, kan hij heel ver zien. Aan de ene kant van het bos ziet hij de kale, gure toppen van een gebergte. Boven het gebergte drijven bijna altijd donkere wolken.

Maar als Aap de andere kant opkijkt, ziet de wereld er heel anders uit. Daar schittert de zon op een blauwgroene zee, waarvan de golven zachtjes aanspoelen op een breed zandstrand.

Aap kijkt nog eens verlangend naar het zonnige strand. Hij zou er zo graag heen gaan. Maar Aap durft niet aan de reis te beginnen. Hier, boven in zijn boom, kan hij de zee zien. Beneden raakt hij misschien de weg kwijt. Het bos is zo groot, dat je er gemakkelijk in kan verdwalen.

Hij zucht diep en denkt: bij de zee is het fijn. Daar kun je lekker zwemmen en er zijn vast veel andere dieren om mee te spelen in het zand. Hier in mijn hoge boom komt nooit eens iemand langs.

Aap schurkt dicht tegen de stam aan en valt in slaap.





Aap droomt dat hij in de zee zwemt, tussen de glinsteringen van de zon. Hij slaat met zijn poot op het water. De glinsteringen spatten in duizenden druppels uiteen. Aap kan er geen genoeg van krijgen, zo mooi vindt hij het. Hij springt omhoog tussen de druppels en duikt dan het water weer in, waar vissen hem verbaasd aankijken. Ze zwemmen om hem heen en knabbelen zachtjes aan zijn tenen. Aap moet ervan giechelen. Snel zwemt hij weer naar boven.



Op het strand spelen een paar dieren met een grote bal. Ze rennen heen en weer en tuimelen over elkaar in het warme zand. Aap kan ze horen lachen en schreeuwen.

Als ze Aap zien, zwaaien ze en roepen: 'Aap, Aap, doe je met ons mee?'

Een olifant gooit de bal naar hem toe. Aap steekt zijn poten hoog in de lucht om de bal te vangen, maar de bal verdwijnt, midden in de lucht. Poef!

En weg is ook zijn droom.



Het hol van Mol

Aap zit weer alleen in zijn hoge boom.

De zon boven het strand verandert langzaam van goudgeel naar vuurrood en de glinsteringen in het water lijken nu net vlammetjes.

Aan de andere kant van het bos verandert de lucht ook van kleur. Het wordt donkerder en donkerder. Donkere wolken glijden van het gebergte en drijven naar het bos.

De eerste druppel valt al op de neus van Aap. Het is een grote, dikke druppel en snel volgen er nog meer.

Nu heeft Aap er echt genoeg van.

Snel pakt hij zijn boeltje en klautert naar beneden.

‘Ik ga naar de zee! Nu meteen!’ roept Aap tegen niemand. ‘Die kant op, daar is de zee!’

Beneden is de regen nog niet doorgedrongen. Het dikke bladerdek van de bomen houdt de druppels tegen. Aap kijkt zoekend om zich heen. Dan weet hij het weer. Die kant op, daar is de zee!